

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010755
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného M. C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 13. 04. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný M. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX,

uznáva sa za vinného, preto že

po spoločnej dohode so zosnulým B. Š., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. E., A. X, v čase okolo 03.15 hod dňa 18.07.2007 v meste J., na ul. O. V. XX, okres J., spoločne vykonali krádeže vlámaním do športovej predajne HOCKEY CENTER, ktorá sa nachádza na zimnom štadióne, tak, že B. Š. kovovou tyčou rozbil sklenenú výplň na vstupných dverách, spoločne vošli do vnútra predajne a následne z predajne odcudzili hokejové športové potreby a hokejový športový tovar (rôzne hokejky, hokejové chrániče, hokejové korčule a iné), tento ukladali do nezisteného osobného motorového vozidla, červenej farby, s ktorým prišli na miesto činu, pričom B. Š., odcudzený tovar po krádeži rozpredal nezistenej osobe, čím pre majiteľa spol. HOCKEY CENTER, s.r.o., so sídlom K., U. X, IČO: XX XXX XXX spoločne spôsobili škodu krádežou vo výške 3.559,42 Eur a škodu poškodením vo výške 846,74 Eur,

teda

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/48/2012 zo dňa 12. 12. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/7/2014 zo dňa 25. 03. 2014, vo výmere 7 rokov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť spôsobenú škodu spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s. so sídlom L. XX, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX vo výške 3.696,84 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 03. 12. 2015 pod sp. zn. 2Pv/155/14/6611 obžalobu na M. C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný M. C. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je vinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku, prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátorky súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace len s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: správy na obžalovaného (čl. 257 - 277), odpis registra trestov obžalovaného (čl. 273-274), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR (čl. 291), odpoveď na lustráciu v ZVJS (čl. 294).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, ako aj vzhľadom na vykonané dokazovanie v prípravnom konaní nepochybná, súd preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Obžalovaný sa navyše ku spáchaniu trestných činov priznal už v rámci jeho výsluchu v prípravnom konaní.

Podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním väčšiu škodu. Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 138 písm. e) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Obžalovaný M. C. tak svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 1338 písm. e) Trestného zákona, a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože si spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad ukladanie trestu uvedených v § 34 Trestného zákona. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/32/2015 zo dňa 02. 07. 2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Martin pod sp. zn. 23T/48/2012.

Vzhľadom na čas spáchania skutkov uvedených v obžalobe prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/48/2012 zo dňa 12. 12. 2013, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Súd vzhľadom na túto skutočnosť potom rozhodol podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože súd pokladá trest uložený obžalovanému týmto rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a to z viacerých dôvodov. Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že od spáchania skutku uvedeného v obžalobe ku dňu vyhlásenia rozsudku uplynulo 9 rokov. Nemenej významnou skutočnosťou je aj to, že obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal už v prípravnom konaní, pričom bez tohto jeho priznania by zrejme ostal skutočný páchatel' nepotrestaný. Pôvodne bola totiž zo spáchania skutku podozrivá iná osoba a bez priznania obžalovaného by zrejme orgány činné v trestnom konaní nikdy nezistili skutočného páchatel'a skutku, a to aj vzhľadom k tomu, že druhý spolupáchateľ medzičasom zomrel. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný je v tomto prípade 3 až 10 rokov. V prípade ukladania trestu by súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň by ale súd musel prihliadnuť na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené by potom trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala 3 až 10 rokov. S poukazom na trestnú sadzbu potom súd považoval uložený trest vo výmere 7 rokov rozsudkom Okresného súdu Martin na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Keďže súd v tomto prípade musel súhrnný trest, ktorý by v zmysle zákona nesmel byť miernejší ako trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom, trest uložený minimálne vo výmere 7 rokov by bol z pohľadu generálnej aj individuálnej prevencie nepotrebný, nespĺňal by ani žiadny výchovný účel, keďže ako už bolo uvedené od spáchania skutku uplynulo už 9 rokov. Súd preto v zmysle § 44 upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona.

V trestnom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody jeden poškodený a to obchodná spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s. Tento poškodený svoj nárok aj riadne vyčíslil, súd preto zaviazal obžalovaného aj k povinnosti nahradiť tomuto poškodenému spôsobenú škodu vo výške 3.696,84 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.